

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Tomáše Kocourka, Ph.D., a soudkyně JUDr. Věry Šimůnkové a Mgr. Jitky Zavřelové v právní věci

žalobce: **V. L. N.**, narozen dne X,
státní příslušnost Vietnamská socialistická republika,
bytem X,

zastoupen advokátem JUDr. Markem Dvořákem,
se sídlem náměstí T. G. Masaryka 1, Příbram,

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**,
se sídlem náměstí Hrdinů 3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 6. 2017, čj. MV-15110-4/SO-2017,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

- 1. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), domáhá zrušení

Shodu s prvopisem potvrzuje: B. M.

rozhodnutí žalované ze dne 6. 6. 2017, čj. MV-15110-4/SO-2017 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „správní orgán I. stupně“), ze dne 30. 11. 2016, čj. OAM-11206-13/DP-2016. Rozhodnutím správního orgánu I. stupně bylo zastaveno řízení o žádosti žalobce ze dne 18. 5. 2016 o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání podle § 44a zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 314/2015 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Důvodem zastavení řízení byla skutečnost, že žádost trpěla vadami, které žalobce ani na výzvu k doplnění podání neodstranil.

2. Dle žalované správní orgán I. stupně postupoval správně, když řízení zastavil. K listinám, které žalobce přiložil k odvolání, nebylo možné přihlédnout s ohledem na § 82 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť žalobci nic nebránilo, aby je předložil v řízení před správním orgánem I. stupně. Žalobce měl na obstarání dokladů více než 6 měsíců od podání žádosti do vydání usnesení o zastavení řízení. Nadto byl povinen si je obstarat již před podáním žádosti o prodloužení platnosti povolení k dlouhodobému pobytu. K námitkám žalobce mimo jiné uvedla, že žalobce se nemůže dovolávat toho, že výzvě k doplnění žádosti neporozuměl, neboť na území České republiky pobývá za účelem podnikání od roku 2012. Výzva byla srozumitelná.

Obsah žaloby a vyjádření k žalobě

3. Žalobce namítl, že výzva správního orgánu I. stupně k odstranění vad žádosti ze dne 18. 5. 2016 byla nesrozumitelná, proto nemohl své povinnosti dostát. Dne 9. 6. 2016 předložil listiny, které považoval za dostatečné. Pro žalobce i jeho tehdejšího zástupce byla výzva nepochopitelná, neboť nejsou rodilými mluvčími českého jazyka (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 9. 2014, čj. 6 As 136/2013 – 56). Správní orgán I. stupně měl povinnost vzhledem k jazykové bariéře formulovat výzvu srozumitelně. Žalobci mělo být poté, kdy dne 9. 6. 2016 listiny předložil, vysvětleno, jaké doklady měl ve skutečnosti doložit. Pokud tak správní orgán I. stupně neučinil, zatížil řízení vadou. Jeho rozhodnutí pak bylo pro žalobce překvapivé. Rozhodnutí správních orgánů obou stupňů bylo též formalistické v rozporu s judikaturou Ústavního soudu.
4. Žalobce má za to, že předložením výzvy živnostenského úřadu splnil vůči správnímu orgánu I. stupně svou povinnost. Obnovení povolení k živnostenskému podnikání je vázáno na doložení pobytu na území České republiky, o němž měl rozhodnout správní orgán I. stupně. Ke dni podání žádosti žalobce doložil, že má platné povolení k živnostenskému podnikání. Následně nemohl správnímu orgánu I. stupně předložit rozhodnutí o prodloužení živnostenského oprávnění, neboť živnostenský úřad jej podmiňoval rozhodnutím správního orgánu (viz výzvu živnostenského úřadu ze dne 2. 5. 2016).
5. Žalovaná ve stručném vyjádření k žalobě odkázala na obsah napadeného rozhodnutí s tím, že žaloba nepřináší žádnou novou relevantní argumentaci. Navrhla, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

6. Soud rozhodl o žalobě v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez jednání; účastníci udělili souhlas *implicitě*, neboť na výzvu soudu ve stanovené lhůtě nesdělili, že s rozhodnutím věci bez jednání nesouhlasí.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

7. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
8. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované (§ 75 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“)), přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by byl soud povinen přihlédnout i bez námitky, neshledal.

Skutková zjištění vycházející z obsahu správního spisu

9. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti relevantní pro rozhodnutí ve věci. Dne 18. 5. 2016 podal žalobce žádost o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky. K ní přiložil mimo jiné plnou moc zástupce, zřejmě krajana, a výzvu živnostenského úřadu ze dne 2. 5. 2016 k předložení nového povolení k pobytu na území České republiky za účelem podnikání.
10. Dne 18. 5. 2016 správní orgán I. stupně vyzval žalobce k odstranění vad žádosti spočívajících v chybějící fotografii, výpisu z živnostenského rejstříku, dokladu o cestovním zdravotním pojištění a dokladu o zaplacení pojistného na cestovní zdravotní pojištění. K tomu žalobci poskytl lhůtu pěti dnů od doručení výzvy a poučil jej o tom, že pokud v této lhůtě uvedené vady žádosti neodstraní, bude řízení o jeho žádosti zastaveno podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. Nedílnou součástí výzvy byla také třístránková příloha, v níž jsou jednotlivé doklady vyjmenovány spolu s popisem, co se jimi rozumí. Téhož dne správní orgán I. stupně vydal usnesení, jímž žalobci určil lhůtu k odstranění vad žádosti v délce pěti dnů od doručení usnesení, a na stejnou dobu přerušil řízení. Toto usnesení bylo doručeno tehdejšímu zástupci žalobce dne 24. 5. 2016.
11. Dne 9. 6. 2016 předložil zástupce žalobce správnímu orgánu I. stupně listinu označenou jako přehled plateb výplat za rok 2015, která zachycuje platby vyplacené zástupcem žalobce v roce 2015 paní N. C. N. (dcera žalobce). Téhož dne správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobce i jeho zástupce o pokračování v řízení o žádosti žalobce.
12. Usnesením ze dne 30. 11. 2016 správní orgán I. stupně zastavil řízení o žádosti žalobce podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu. V odůvodnění uvedl, že žalobce v průběhu řízení nepředložil požadované doklady, přestože byl k tomu vyzván a náležitě poučen.
13. Dne 22. 12. 2016 podal žalobce prostřednictvím svého nového zástupce proti tomuto rozhodnutí odvolání, v němž argumentoval obdobně jako v projednávané žalobě. Předložil doklady požadované správním orgánem I. stupně s tím, že považuje své povinnosti za splněné, a navrhl, aby žalovaná zrušila usnesení ze dne 30. 11. 2016 a pokračovalo se v řízení.

14. Dne 7. 4. 2017 Městský úřad P., obecní živnostenský úřad, oznámil správnímu orgánu I. stupně, že žalobci byla prodloužena platnost živnostenského oprávnění do 15. 8. 2017.
15. Dne 6. 6. 2017 vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí.

Posouzení žalobních bodů

16. Podle § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu zastaví správní orgán řízení o žádosti, jestliže žadatel v určené lhůtě neodstraní podstatné vady žádosti, které brání pokračování v řízení.
17. Základem žalobní argumentace žalobce je, že nebyl ve výzvě k odstranění vad žádosti ze dne 18. 5. 2016 (dále také jen „výzva“) srozumitelně poučen o tom, jaké doklady má předložit k podané žádosti. Soud se s tímto náhledem neztotožnil. V daném případě žalobce ke své žádosti slovy správního orgánu I. stupně nepředložil fotografii, výpis z živnostenského rejstříku vydaný živnostenským úřadem v souvislosti s ohlášením živnosti podle § 47 odst. 7 zákona č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), je-li cizincem, který nově ohlásil živnost, doklad o cestovním zdravotním pojištění podle § 180j zákona o pobytu cizinců (tzv. komplexní zdravotní pojištění) a doklad o zaplacení pojistného na cestovní zdravotní pojištění, tj. náležitosti uvedené v § 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců, které je cizinec povinen předložit k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání.
18. Správní řád obecně spojuje s žadatelovou nečinností navazující na výzvu k odstranění vad žádosti o vydání povolení k pobytu zastavení řízení na základě § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu (srov. rozsudek NSS ze dne 10. 3. 2010, čj. 6 As 57/2009 – 72). Řízení lze však z důvodu neodstranění vad žádosti zastavit jediné tehdy, pokud jsou vady takové intenzity, že právě kvůli nim nelze v řízení pokračovat. Důvodem pro zastavení řízení tedy není jakákoliv formální vada, např. vada v označení správního orgánu, ale pouze taková vada, která svou povahou skutečně brání pokračovat v řízení, resp. brání tomu, aby mohla být žádost věcně projednána. V posuzovaném případě se jednalo o doklady, které byl žalobce povinen předložit k žádosti o vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání ze zákona (§ 46 odst. 7 zákona o pobytu cizinců). Jejich nedoložení tak ve svém důsledku znamenalo nemožnost tyto podklady posoudit z hlediska formálního i obsahového, tedy zda prokazují splnění podmínek pro vydání povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, a proto lze konstatovat, že žalobce neodstraní podstatné vady žádosti. Správní orgán I. stupně pak v odůvodnění svého rozhodnutí tuto skutečnost dostatečně zdůvodnil, zejména zdůraznil, že vůbec nebyly předloženy doklady prokazující splnění podmínky uzavření cestovního zdravotního pojištění. Zjištění, že žalobce zákonem požadované doklady nepředložil, postačovalo pro aplikaci § 66 odst. 1 písm. c) správního řádu příkazujícího zastavit řízení o žádosti (viz rozsudek NSS ze dne 28. 7. 2016, čj. 2 As 76/2015 – 24, body 26-29).
19. Seznam chybějících dokladů uvedený ve výzvě není příliš popisný, avšak součástí výzvy byla také standardizovaná příloha, jež bývá běžně přikládána k obdobným výzvám v rámci pobytových řízení, jak je soudu známo z jeho úřední činnosti. Tato příloha je psána přístupným českým jazykem, je přehledně strukturovaná a žalobce se zde mohl dočíst, co přesně se po něm žádá. Tak kupř. z části týkající se fotografie se ze srozumitelného popisu mohl dozvědět, kde jsou obsaženy náležitosti fotografií pro účely zákona o pobytu cizinců a především že v jeho případě je třeba doložit dvě fotografie klasického průkazového formátu. Obdobným pochopitelným způsobem je ve výzvě ve spojení s její přílohou

objasněno, jaký konkrétní doklad je třeba doložit od živnostenského úřadu a co se rozumí dokladem o cestovním zdravotním pojištění a dokladem o zaplacení pojistného.

20. Ačkoliv lze dát žalobci obecně za pravdu v tom, že úřední jazyk je leckdy těžko pochopitelný i pro české rodilé mluvčí, s pochopením výzvy a její přílohy by v tomto případě průměrný český čtenář neměl mít žádné problémy. Žalobce prostřednictvím tehdejšího zástupce na výzvu reagoval tím, že správnímu orgánu I. stupně předložil přehled plateb výplat za rok 2015, ale žádný z požadovaných dokladů. Skutečnost, že žalobce ani jeho tehdejší zástupce nejsou rodilými mluvčími českého jazyka, není v dané věci podstatná. Pokud snad žalobce ani jeho zástupce obsahu výzvy nerozuměli, nic jim nebránilo, aby prohlásili, že neovládají jednacím jazyk, a mohli si obstarat tlumočníka, což ovšem po celou dobu řízení před správním orgánem I. stupně neučinili. Nedostatečnou jazykovou kompetenci žalobce a jeho zástupce nelze nahrazovat širším rozsahem poučovací povinnosti (viz rozsudek NSS ze dne 6. 2. 2019, čj. 6 Asz 302/2018 – 30). Slova jako fotografie a cestovní pojištění jsou všeobecně srozumitelné, nejde o součást administrativního žargonu. Ostatně žádá-li kterýkoliv cizinec o prodloužení povolení k dlouhodobému pobytu za účelem podnikání, nemůže rozumně očekávat, že české správní orgány budou vydávat výzvy v jeho rodném jazyce. Nadto, jak přílehlavě uvedl NSS, lze bezesporu oprávněně požadovat, aby byl cizinec, jemuž byl udělen dlouhodobý pobyt za účelem podnikání, bez problémů schopen vyřizovat tyto záležitosti, stejně jako správní formality spojené se samotným podnikáním (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 1. 2012, čj. 7 As 142/2011 – 62).
21. Postup správních orgánů v projednávané věci byl správný i ve světle žalobcem odkazovaného rozsudku NSS (čj. 6 As 136/2013 – 56), neboť výzva ve spojení s přílohou byla formulována dostatečně určitě a srozumitelně, aby bylo žalobci jasné, co se po něm žádá. V citovaném rozsudku byly okolnosti zásadně odlišné od těch v projednávané věci. Správní orgán tam totiž ve výzvě požadoval předložení listin (kopie katastrální mapy a situační zákres) citací ustanovení právního předpisu, které umožňovalo vícero výkladů. Nebylo zřejmé, zda katastrální mapa se zákresem předložená žalobkyní v průběhu řízení splňovala požadavky správního orgánu. Naproti tomu v nyní projednávané věci žalobce nevyhověl zcela srozumitelné a jednoznačné výzvě, jelikož požadované listiny vůbec nepředložil. Rozhodnutí správního orgánu I. stupně vzhledem k vývoji řízení o žádosti tedy bylo zcela předvídatelným důsledkem nevyhovění žalobce jeho výzvě.
22. Žalobce se na území České republiky zdržuje od roku 2009 a od roku 2012 zde také podniká (viz výpis z evidence cizinců a údaje z veřejné části živnostenského rejstříku), i proto nemůže obstat jeho námitka, že výzvě neporozuměl. Je totiž zřejmé, že proces zařizování těchto záležitostí musel podstoupit v minulosti opakovaně. S ohledem na okolnosti případu se proto námitka neporozumění výzvě jeví jako nevěrohodná a vše spíše nasvědčuje tomu, že žalobce na vyřízení této záležitosti nevynaložil dostatečnou péči či si zvolil nevhodného zástupce, neboť právě ten selhal, když chybně reagoval na výzvu správního orgánu I. stupně. Ovšem volba zástupce byla věcí žalobce a bylo v jeho moci, aby jej aspoň rámcově kontroloval a ujistil se, že vše potřebné ve věci prodloužení pobytu zástupce činí, jak má (obdobně viz již citovaný rozsudek čj. 2 Asz 76/2015 – 24, bod 35). Ze stejného důvodu je bez významu, že ani tehdejší zástupce žalobce není rodilým mluvčím českého jazyka.
23. Žalobce se mylně domnívá, že měl být správním orgánem I. stupně poté, co předložil doklad, který správní orgán nepožadoval, opakovaně a podrobněji poučen o tom, co

konkrétně je povinen předložit. Soud k tomu uvádí, že správní orgán I. stupně své poučovací povinnosti dostal vydáním výzvy, která byla dostatečně konkrétní a srozumitelná. Ve výzvě byl žalobce poučen i o následcích nevyhovění výzvě ve stanovené lhůtě. Správní orgány nejsou povinny opakovaně poučovat žadatele do doby, než předloží všechny doklady potřebné pro kladné vyřízení žádosti. Ostatně žalobce nekontaktoval správní orgán I. stupně s tím, že výzvě po obsahové stránce nerozumí, tedy tápe, jaké doklady má předložit (viz rozsudek NSS ze dne 4. 1. 2018, čj. 10 Azs 358/2017 – 33).

24. Soud se neztotožnil ani s námitkou překvapivosti usnesení o zastavení řízení, které bylo vydáno až poté, co správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobce o pokračování v řízení. Z vyrozumění o pokračování v řízení nelze dovodit, že by správní orgán I. stupně měl za to, že byly odstraněny vady žádosti. Z usnesení o přerušení řízení plyne, že řízení bylo přerušeno pouze na dobu, která byla žalobci stanovena k odstranění vad žádosti. Pokud následně po uplynutí této lhůty správní orgán I. stupně vyrozuměl žalobce o pokračování v řízení, jde sice o nesprávný postup (k tomu viz rozsudek NSS ze dne 19. 1. 2017, čj. 10 Azs 206/2016 – 48), jenž ovšem neměl vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. V situaci, kdy byl žalobce vyzván k předložení své fotografie, dokladů o zdravotním pojištění a výpisu z živnostenského rejstříku a v návaznosti na to předložil pouze přehled plateb, které obdržela jeho dcera, nemohl se žalobce legitimně domnívat, že byly vady žádosti odstraněny. Hodnotí-li zastavení řízení v tomto kontextu jako překvapivé, jde jen o vyjádření subjektivního pocitu. Objektivně je však zastavení řízení logickým následkem nesplnění výzvy, přičemž správní orgán I. stupně neučinil vůči žalobci žádný úkon, z něž by mohl nabýt skutečné přesvědčení, že vady žádosti byly odstraněny.
25. Z výše uvedeného plyne, že soud se nemohl ztotožnit ani s námitkou žalobce týkající se formalistického postupu správních orgánů obou stupňů (žalobce zřejmě citoval z nálezu Ústavního soudu ze dne 13. 11. 2012, sp. zn. I. ÚS 563/11, zdroj citace však neuvedl). Jak již soud výše zmínil, možná jazyková bariéra není faktorem odůvodňujícím jiné rozhodnutí ve věci. Výzva s přílohou byla srozumitelná a žalobce si sám zvolil zástupce, který zřejmě nebyl rodilým mluvčím českého jazyka. Nadto žalobce pobývá na území České republiky asi 11 let, z čehož zde asi 8 let podniká. Cizinci usilující o prodloužení dlouhodobého pobytu v České republice za účelem podnikání by měli být schopni adekvátně reagovat na předmětnou výzvu. Pakliže žalobce i přes dlouhodobý pobyt v České republice toho nebyl schopen, mohl si zvolit zástupce, který byl rodilým mluvčím českého jazyka, aby pro něj tyto záležitosti obstaral (jak ostatně učinil pro účely podání odvolání a následně též žaloby). Proto se nyní nemůže dovolávat jazykové bariéry. Správní orgány obou stupňů tedy nepostupovaly formalisticky, nýbrž zákonným způsobem odpovídajícím povaze a předmětu daného řízení. Formalistický přístup nelze spatřovat ani v tom, že žalovaná na věc aplikovala § 82 odst. 4 správního řádu, jenž upravuje zásadu koncentrace správního řízení, neboť toto ustanovení dopadá i na případ odvolání podaného proti usnesení o zastavení řízení z důvodu neodstranění vad žádosti (viz rozsudek NSS ze dne 3. 10. 2017, čj. 7 Azs 237/2017 – 26). O tom, že žalobce mohl všechny doklady přiložené k odvolání předložit již v řízení před správním orgánem I. stupně, výmluvně svědčí to, že listiny jsou datovány dnem, jenž předchází datu vydání prvostupňového rozhodnutí, přičemž zcela jistě nic žalobci nebránilo ani v tom, aby si včas obstaral též fotografie. Postup žalovaného, jenž potvrdil rozhodnutí správního orgánu I. stupně, aniž přihlédl k dokladům předloženým až po jeho vydání, byl v souladu se zákonem.

26. Soud nepřisvědčil ani námitce žalobce ohledně rozhodnutí živnostenského úřadu. Vznik „začarovaného kruhu“ nehrozí, neboť jak je uvedeno v příloze výzvy, je potřeba rozlišovat případ, kdy cizinec začíná vykonávat živnost, a případ, kdy cizinec již byl držitelem živnostenského oprávnění na dobu platnosti pobytu a žádá o prodloužení jeho platnosti. V případě žalobce tedy stačilo, aby kromě výzvy živnostenského úřadu ze dne 2. 5. 2016 předložil výpis z živnostenského rejstříku, jímž by doložil, že již byl držitelem živnostenského oprávnění. To ostatně zdůraznila i žalovaná v napadeném rozhodnutí. Ačkoliv samotná výzva nepřesně zmínila jen případ ohlášení nové živnosti, v její příloze, jež byla její nedílnou součástí, jsou srozumitelnou formou doplněny potřebné informace. Spolu s žádostí žalobce předložil pouze výzvu živnostenského úřadu ze dne 2. 5. 2016 a vytištěné údaje z veřejné části živnostenského rejstříku z webu www.rzp.cz, nikoliv výpis vyhotovený živnostenským úřadem. Ten předložil až v odvolacím řízení, což bylo s ohledem na zásadu koncentrace řízení pozdě. Soud doplňuje, že správní orgán I. stupně v usnesení o zastavení řízení zdůraznil tu skutečnost, že žalobce nepředložil žádné doklady týkající se zdravotního pojištění, což odpovídá obsahu správního spisu. Lze se domnívat, že nepředložení výpisu vyhotoveného živnostenským úřadem, byť se jednalo o jeden z bodů výzvy, nepovažoval správní orgán I. stupně za nedostatek, jenž by bránil pokračovat v řízení, neboť potřebné údaje bylo možné zjistit z veřejné části živnostenského rejstříku, která je veřejně přístupná.

Závěr a rozhodnutí o náhradě nákladů řízení

27. Vzhledem k tomu, že žalobní body jsou nedůvodné a soud nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlédnout i bez námítky, byla žaloba zamítnuta (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).
28. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Úspěšné žalované žádné náklady nad rámec její běžné činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů je stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 22. dubna 2020

Mgr. Tomáš Kocourek, Ph.D., v. r.
předseda senátu